

ทรชนคนบาป ...มิจฉาทิฎฐิ

นำเสนอเมื่อ : 9 พ.ค. 2552

ทรชนคนบาป

ในสมัยพุทธศตวรรษที่ ๑๑ พระเจ้าศตางกะ กษัตริย์อินเดียผู้เป็น **มิจฉาทิฎฐิ** เกิดริษยาความเจริญของพระพุทธศาสนา จึงคิดจะทำลายล้าง โดยจัดการกับวิหารมหาโพธิ์ สถานที่ตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าก่อน ในวิหารนั้นมีพระพุทธรูปอันงดงาม พระเจ้าศตางกะสั่งให้แม่ทัพจัดการทำลายพระพุทธรูปทันที แล้วเสด็จออกไปตัดต้นไม้มหาโพธิ์ สวนภายในวิหารปล่อยให้แม่ทัพจัดการ

ฝ่ายแม่ทัพเป็นผู้รู้จักผิดชอบชั่วดี ไม่กล้าทำตามคำสั่งนาย ได้ดำริว่า ถ้าทำลายพระพุทธรูปตามโองการของพระราชารัฐ ก็ต้องตกนรก ถ้าไม่ทำตามโองการ รัฐก็จะไม่อยู่กับเรา ในที่สุดคิดอุบายร่วมกับคนสนิท ก่อกำแพงบังพระพุทธรูปนั้นให้มืด แล้วทูลพระราชารว่าทำลายเสร็จสิ้นแล้ว

พระเจ้าศตางกะชอบพระทัย พอล่วงไป ๗ วัน ก็บังเกิดโรคพุพองเปื่อยเน่าไปทั่วศีรษะ กษัตริย์ใจบาปนี้ได้เสวยทุกข์เวทนาอย่างสาหัสจนสิ้นพระชนม์ ฝ่ายแม่ทัพก็รีบมารื้อกำแพงออกทันที

เหตุการณ์นี้เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ แม้พระพุทธรูปยังไม่ได้ถูกทำลาย แต่เป็นผลอันเกิดจากการทำอันตรายตนพระศรีมหาโพธิ์ ซึ่งพระพุทธองค์อาศัยรมเงาในคืนตรัสรู้

อ.เสถียร โพธิ์นันทะ ได้ยินผู้ใหญ่ท่านหนึ่งเล่าว่า ท่านได้เห็นชายชราเป็นโรคผิวหนังพุพองเปื่อยเน่าทั้งตัว ทั้งยังเป็นอัมพาตเดินไม่ได้ ต้องเที่ยวถัดไปตามถนนขอทานเขากิน ชายชราผู้นี้เล่าชีวิตประวัติให้ผู้ใหญ่ท่านนั้นฟังว่า เมื่อหนุ่มหากินทางขโมยลอกทองพระพุทธรูปบาง เทียวชุดทรัพย์ในองค์พระปฏิมาตามวัดร้างโบราณ ทำให้องค์พระเสียหายขาดอวัยวะไป บัดนี้กรรมตามทันมาสนองให้ต้องทรมานอย่างนี้หลายปีแล้ว และรู้ดีว่าหากตายไปคงตกนรกแน่นอน

ผู้ใหญ่ท่านนั้นเล่าว่า ได้เห็นสภาพของชายชราแล้ว ใจของท่านสลดสังเวชมุก เพราะมีสภาพเกือบไม่เป็นมนุษย์ ตามตัวเน่าไปหมดสงกลินเหม็นคลุ้งทีเดียว เป็นการตกนรกทันตาเห็นอยู่แล้ว

(ตอบปัญหาหรรษาโดย เสถียร โพธิ์นันทะ)